

и за да го искушаватъ, поискахъ му да имъ  
 2 покаже знаменіе отъ небе-то. А той отговори  
 и рече имъ: Кога стане вечеръ думате: Хубаво  
 3 ще е врѣме-то; защото небе-то ся червенѣе. И  
 сутринѣ: Днесъ ще вали; защото небе-то ся  
 червенѣе намръщено. Лицемѣри! лице-то на не-  
 4 бе-то знаете да распознавате, а знаменія-та на  
 врѣмена-та не можете ли? Родъ лукавъ и прѣ-  
 любодѣнъ знаменіе ище, и знаменіе нѣма да му  
 ся даде, освѣнь знаменіе-то на пророка Іонж. И  
 остави ты и си отиде.

5 И когато отидохъ ученици-тѣ му отвѣдъ, за-  
 6 бравихъ да земјътъ хлѣбъ. А Іисусъ имъ рече:  
 Гледайте и пазѣте ся отъ квасъ-тѣ на Фарисеи-  
 7 тѣ и Саддукеи-тѣ. И тѣ размышлявахъ въ себе  
 си, и думахъ: Това е защото хлѣбъ не смы зе-  
 8 ли. А Іисусъ разумѣ, и рече имъ: Защо раз-  
 мышлявате въ себе си, маловѣри, за хлѣбъ че  
 9 не сте зѣли? Още не разумѣвате ли, и не по-  
 мните ли петь-тѣ хлѣба на петь-тѣ хиляды,  
 10 и колко коша зѣхте? Нито седмь-тѣ хлѣба на  
 четыри-тѣ хиляды, и колко кошицы зѣхте?  
 11 Какъ не разумѣвате че не за хлѣбъ ви казахъ,  
 да ся пазите отъ квасъ-тѣ Фарисейский и Сад-  
 12 дукейский? Тогазъ разумѣхъ че не рече да ся  
 пазять отъ квасъ-тѣ хлѣбенъ, но отъ ученіе-то  
 Фарисейско и Саддукайско.

13 И когато дойде Іисусъ въ странѣ-тѣ на Ке-  
 саріїж Филипповж, пыташе ученицы-тѣ си, и  
 казуваше: Мене, Сына человѣческаго, кого мя  
 14 казувать человѣци-тѣ че съмъ? А тѣ рекохъ;  
 Едни че си Іоаннъ Креститель; други, Илія; а  
 15 други, Іеремія или единъ отъ пророци-тѣ. Ка-  
 зува имъ: Но вы, кого мя казувате че съмъ?  
 16 И отвѣща Симонъ Петръ и рече: Ты си Хри-  
 17 стось, Сынъ на Бога живаго. И отговори Іи-  
 сусъ и рече му: Блаженъ си, Симоне, сынѣ Іо-